

Mintha-vers II.

Mintha egy erdőben
állnék: köröttem
megannyi árnyék,
csak a földszínen
szűrődik némi fény.
Mintha gyökerek közt
állnék, kívül a kert,
belül gőzölgő föld –
esetlen ajándék.

Nő ki a fából a fény,
s fáma sem szól arról,
hogy a szú melyik
korszakában szereti
legjobban a fát...
a sár a mohát.

Állok a gyökerek
ernyője alatt,
kinn sugárzó nap,
repkedő madarak.
Idebenn meleg,
sötétlő harmat...